

RESİM-İŞ ÖĞRETMENLİĞİ ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİ

THE LEARNING STYLES OF ART EDUCATION STUDENTS

Yrd. Doç. Serdar TUNA

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı - Burdur

stuna@mehmetakif.edu.tr

Öz

Bu araştırma, öğrencilerin öğrenme stilleri içerisinde tercih ettikleri baskın öğrenme stillerini belirlemek, sınıf düzeyine ve cinsiyete göre farklılaşma olup olmadığını saptamak üzere yürütülmüş tarama modelinde bir çalışmadır.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Öğretmenliği Anabilim Dalında 2005-2006 öğretim döneminde öğrenim gören birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden olmak üzere toplam 98 öğrenci seçkisiz olarak örnekleme alınmıştır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak Kolb Öğrenme Stili Envanteri kullanılmıştır. Envanter sonucunda elde edilen verilerin analizinde frekans, %, ki-kare, t testi ve ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular, öğrencilerin yarıdan fazlasının (%57,1) özümseyen, %24,5'inin ayırıştırıcı, %13,3'ünün değiştiren ve %5,1'inin yerleştiren öğrenme stilini tercih ettiklerini ortaya koymuştur.

Anahtar Sözcükler: Öğrenme Stili, Resim-İş Öğretmenliği

Abstract

The main aim of this research is to define the learning style distribution of the students in the art department. With this main aim at hand, answers for the following questions are sought: How is the distribution of learning styles with regards to class levels? Is there a meaningful difference according to sex of students in the art department?

A total of 98 first, second, third and fourth class art education students at Mehmet Akif Ersoy University constitute the sample of the study.

The Kolb Learning Style Inventory was used as data collection measure in the research. In the analysis of the findings frequency, %, chi-square, t-test and Anova were used.

The findings show that more than half of the students (57,1%) prefer assimilator learning style, 24,5% diverge, 13,3% converge and 5,1% accommodator.

Key Words: Learning style, Art Teacher

GİRİŞ

Tanım olarak öğrenme, büyüme ve vücutta değişik etkilerle oluşan geçici değişimlere atfedilmeyecek, yaşantı ürünü olarak meydana gelen davranışta ya da potansiyel davranıştaki nispeten kalıcı izli değişimdir (Senemoğlu, 2000). Eğitim bilimleri alanında yapılan araştırmalar, öğrenciler arasında öğrenme farklılıkları bulunduğunu ve öğrenmenin tam anlamıyla gerçekleşmesinin ancak bireyin en iyi öğrenme yolunun bulunarak, öğrenme ortamının ona göre düzenlenmesiyle gerçekleşeceğini ortaya koymaktadır. Öğrenciler

arasındaki bu öğrenme farklılıkları, öğretim sürecinde öğretimi bireyselleştirme ve öğrencilerin bireysel farklılıklarını merkeze alan bir anlayışa dönüşmektedir.

Felder (1996), bilgiyi alma ve işleme sürecinde, öğrencilerin tercih ettikleri karakteristik bir takım yöntemler olduğunu belirterek, kimi öğrencilerin veriler ve işlemler üzerinde odaklanırken, kimilerinin kuramlar ve matematiksel modellerde daha rahat olduklarını, bir kısım öğrencilerin şemalar, resimler ve grafikler gibi bilginin görsel formlarına, bir kısmının da yazılı ve sözlü açıklamalara daha güçlü tepki verdiklerini, bunlar gibi bir grup öğrencinin etkin ve etkileşimli öğrenmeyi tercih ettiklerini, bir başka grubun ise daha içsel ve bireysel yöntemleri tercih ettiğini ifade etmektedir. Yazara göre, söz konusu farklılıklar öğrencilerin farklı öğrenme stillerine sahip olduklarını göstermektedir.

1940'lı yıllarda başlayan öğrenme stili araştırmaları 1970'lerde yaygın bir şekilde kullanılmaya başlamıştır (Scales, 2000). Sonraki yıllarda pek çok öğrenme stili modeli geliştirilmiş fakat bu modellerin en iyisinin hangisi olduğu yönünde bir fikir birliğine varılamamıştır (Jarc, 1999).

Bir kimsenin alışkın olduğu sorun çözme, düşünme ya da öğrenmede kullanmayı tercih ettiği yol olarak tanımlanan öğrenme stili teriminin farklı tanımları da bulunmaktadır.

Gregorc (1979), öğrenme stillerinin bir bireyin nasıl öğrendiğini ve bunu çevresine nasıl uyarladığını gösteren ayırt edici davranışlardan oluştuğunu belirtmiştir. Keefe (1982) öğrenme stili terimini, bireylerin öğrenme çevrelerini nasıl algıladıklarını, öğrenme çevresi ile nasıl etkileşime girdiklerini ve öğrenme çevresine nasıl tepkide bulduklarını gösteren bilişsel, duyuşsal ve psikolojik davranışlar şeklinde tanımlamıştır (Akt. Ergür, 1998). Dunn ve Dunn (1993) ise öğrenme stilini, her bireyde farklılık gösteren, bireyin yeni ve zor bilgi üzerine konsantre olması ile başlayan, bilgiyi alma ve zihne yerleştirme süreciyle devam eden bir yol olarak ifade etmiştir.

Guild'e göre eğitimcilerin yaygın olarak kullandığı üç farklı öğrenme stili yaklaşımı vardır. Bunlardan birincisi; kişisel farkında olma görüşüdür. Bu aslında bütün öğrenme stili kuramcılarının ortak görüşüdür. Fakat Gregorc gibi bazı eğitimciler buna daha fazla vurgu yapmışlardır. İkincisi; müfredat tasarımı ve öğretim süreçlerine uygulama görüşüdür. Bireylerin farklı yöntemlerde öğrendikleri bilindiğinde, çok yönlü öğretim modelleri kullanılabilir. Bu yaklaşımı benimseyen araştırmacılar, Kolb, McCarthy, Butler ve diğer bazı araştırmacılar. Üçüncü yaklaşım; tanısallıktır. Bireylerin anahtar denebilecek öğrenme stili öğeleri teşhis edilir ve mümkün olduğu kadar bu öğeler bireysel farklılıklar için hazırlanacak öğretim ve materyallerle eşleştirilir. Bu yaklaşımı benimseyenler arasında Dunn ve Dunn ile Carbo gösterilebilir (Akt. Demirkaya, 2003).

Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi amacıyla geliştirilen ve kullanılan farklı envanterler bulunmaktadır. Bu araştırmada Kolb'un öğrenme stilleri için geliştirdiği, Türkçe'ye çevrilerek güvenilirlik çalışmaları Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından yapılan envanter kullanılmıştır.

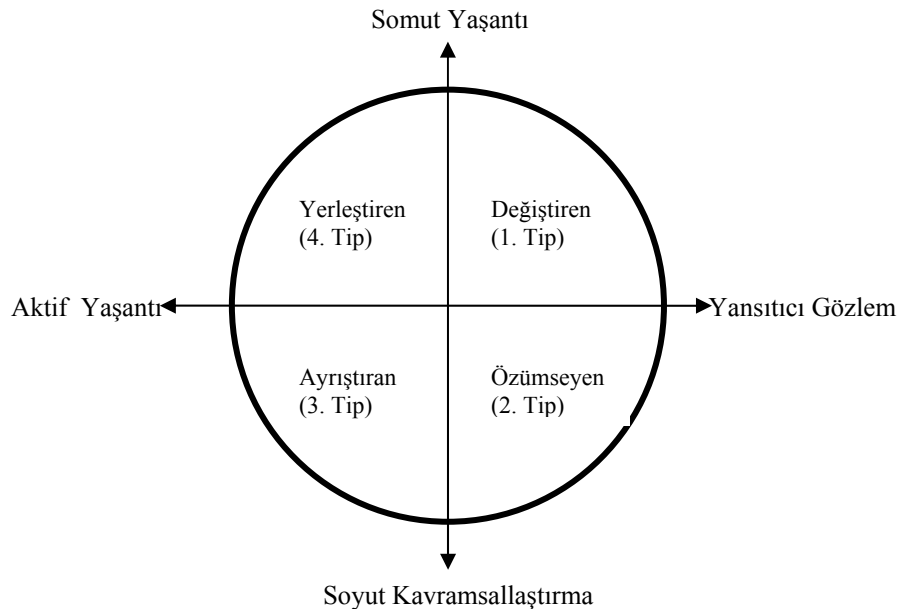
Öğrencileri bilgiyi algılama ve işleme boyutlarını göz önünde bulundurarak, *Somut Yaşantı-SY (Concrete Experience)*, *Yansıtıcı Gözlem-YG (Reflective Observation)*, *Soyut Kavramsallaştırma-SK (Abstract Conceptualization)* ve *Aktif Yaşantı-AY (Active Experimentation)* olmak üzere, dört farklı öğrenme stiline göre sınıflayan Kolb'un öğrenme modelinde (Kılıç ve Karadeniz, 2004; Hawk ve Shah, 2007), bireylerin öğrenme stilleri bir döngü biçimindedir ve öğrenme stili envanteri ile bireylerin bu döngünün neresinde yer aldığı belirlenir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993).

Aşkar ve Akkoyunlu (1993), her bir öğrenme stilini simgeleyen öğrenme yollarının birbirinden farklı olduğunu belirterek, bunların sırasıyla, *somut yaşantı* için "hissederek",

yansıtıcı gözlem için “izleyerek”, *soyut kavramsallaştırma* için “düşünerek”, *aktif yaşantı* için ise “yaparak” öğrenme olduğunu ifade etmektedirler.

Bununla birlikte, öğrenme stiline belirlenmesinde tek bir öge kişinin baskın öğrenme stiline vermekte yeterli olmayıp, öğrenme stiline bu dört öğenin bileşeni vermektedir. Birleştirilmiş puanlar bireyin soyuttan somuta (SK-SY), aktiften yansıtıcıya (AY-YG) kadar farklı tercihlerini ortaya koymaktadır. Bu iki grup öğrenme biçemi, ki öğrenme biçemlerinin belirgin olmayan bireysel yetenekler hakkında ipuçları sağlayan ayırt edici ve gözlenebilen davranışları içerdiği belirtilmektedir (Akt. Kaya ve Akçin), Kolb’un iki boyutlu öğrenme stillerinin tabanını oluşturmaktadır. İki boyut içerisinde yer alan dört öğenin bileşeni sonucunda, bireylerin dört baskın öğrenme stilinden hangisini tercih ettikleri belirlenmektedir. Bunlar; değiştiren, özümseyen, ayırıştırıcı ve yerleştiren öğrenme stilleridir (Kaf Hasırcı, 2006). Kolb, tarafından üretilen ve on iki maddeden oluşan öğrenme stili envanteri (LSI) ile de bireylerin öğrenme stilleri belirlenmektedir.

Sağ (2007), kişinin öğrenme stiline hesaplanmasında kullanılan yöntemi şöyle açıklamaktadır: Somut yaşantı (SY) özelliğine sahip olanlar ile soyut kavramsallaştırma (SK) özelliğine sahip olanların arasındaki fark hesaplanır. Daha sonra, bir başka boyut olan aktif yaşantı (AY) ile yansıtıcı gözlem (YG) arasındaki fark hesaplanır. Elde edilen iki farklı boyut, koordinat sisteminde karşılaştırılarak bulunan nokta, bireyin hangi öğrenme stiline ağırlıklı olarak seçtiğini ortaya koymaktadır. (Bkz. Şekil 1)

Şekil 1 – Kolb Öğrenme Stili Modeli (Sugarman, 1985, s. 265)

Öğrenme stillerinin en belirgin özellikleri şöyle tanımlanmaktadır:

Ayrıştırıcı Öğrenme Stili (Convergers): Soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı biçemlerini kapsar. Problem çözme, karar verme, fikirlerin mantıksal analizi ve sistematik planlama, bu öğrenme stiline sahip kişilerin belli başlı özellikleri olarak bilinir. Bu öğrenme stiline yer alan bireyler problem çözme konusunda başarılıdırlar ve bireyler problem çözerken sistemli olarak planlama yaparlar (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Varsayıma dayanan düşüncelere karşı aşırı güven duyarlar. Tümdengelimsel akıl yürütme yöntemini kullanırlar (Demirkaya, 2004). Ayrıştırıcı bireyler, detaylara önem verirler, parçalardan hareketle bütünü anlamaya çalışırlar. Öğrenme etkinliklerinde basamakları sıra ile takip ederler. Bu tür

öğrenmeyi tercih edenlerin “Nasıl?” belirleyici sorusudur. Öğretmen etkili olmak için bir antrenör gibi görev yapmalıdır (Akt. Kaf Hasırcı, 2006).

Değiştiren Öğrenme Stili (Divergers): Somut yaşantı ve yansıtıcı gözlem öğrenme biçimlerini kapsar. Bu öğrenme stiline sahip kişilerin en önemli özelliği olarak, düşünme yeteneği, değer ve anlamların farkında olmalarıdır denilebilir. Somut durumları birçok açıdan gözden geçirir ve ilişkileri anlamlı bir şekilde organize eden kişilerdir. Öğrenme durumunda sabırlı, nesnel, dikkatli yargılarda bulunan fakat bir eylemde bulunmayanlardır ve düşünceleri biçimlendirirken kendi düşünce ve duygularını göz önüne alırlar (Aşkar ve Akkoyunlu,1993). Beyin fırtınası ve fikir üretme gibi yetenekleri ön plandadır (Demirkaya, 2004). Değiştiren öğrenme stiline sahip bireylerin, kültürel ilgileri yoğundur. Bu bireyler, düşünceleri biçimlendirirken kendi duygu ve düşüncelerini göz önüne alırlar. Öğrenme etkinliklerinde bireysel çalışmayı tercih eden bu bireylerin, belirleyici sorusu “Niçin?”dir. Bu tür öğrenenler ders materyallerini, deneyimleriyle, ilgileri ve gelecekteki meslekleriyle ilişkilendirerek açıklarlar. Bu tür öğrenenlere, öğretmenler motive eden biri olarak yardım etmelidir (Akt. Kaf Hasırcı, 2006).

Özümseyen Öğrenme Stili (Assimilators): Soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem öğrenme biçimini kapsar. Bu öğrenme stiline sahip kişilerin en belirgin özelliği kavramsal modeller yaratma sayılabilir. Bir şeyler öğrenirken soyut kavramlar ve fikirler üzerinde odaklaşırlar (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Ayrıca, tümevarımsal akıl yürütme yöntemini kullanırlar ve kuramsal model oluşturma yetenekleri de bulunmaktadır (Demirkaya, 2004). Özümseyen öğrenme stiline sahip bireyler, yapılandırılmış sistematik bilgiyi tercih ederler. Bu öğrenme stiline sahip bireylere sunulan bilgi, sıralı, mantıklı ve ayrıntılı olmalıdır. İşitsel, görsel sunumları ve ders anlatımlarını tercih ederler. Bu öğrenme stiline sahip bireylere öğretim yapan kişinin, etkili olmak için, uzman olarak görev yapması gerekmektedir (Akt. Kaf Hasırcı, 2006).

Yerleştiren Öğrenme Stili (Accommodators): Somut yaşantı ve aktif deneyimler öğrenme biçimi içerisinde yer almaktadır. Bu öğrenme stiline sahip kişilerin planlama yapma, kararları yürütme ve yeni deneyimler içinde yer alma belli başlı özellikleridir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993). Öğrenme durumunda açık fikirli ve değişmelere karşı kolaylıkla uyum sağlayan bu bireylerin, aniden ortaya çıkan durumlara, problemlere kolayca uyum sağladığı da gözlenmektedir (Demirkaya, 2004).

Resim-İş Eğitimi Anabilim Dallarında, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür dersleri dışındaki alan derslerinin, içerik ve dersin işlenişi açısından genel olarak uygulama ağırlıklı olduğu görülmektedir. Bununla birlikte, söz konusu anabilim dallarında öğrenim gören öğrenciler, özel yetenek sınavı ile seçilmektedir. Ortak bazı yetenek özelliklerine göre seçilen bu öğrencilerin, sınıf düzeyleri arasında öğrenme stillerinin farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesi araştırmaya değer bir konu olarak düşünülmüştür.

Bu araştırma güzel sanatlar eğitimi bölümü, resim-iş eğitimi anabilim dalının birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfında okuyan öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek; sınıflar arasında, öğrencilerin öğrenme stillerinde farklılık olup olmadığını incelemek ve öğrenme stillerinin cinsiyete göre anlamlı bir fark oluşturup oluşturmadığını tespit etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Amaç

Bu araştırmanın temel amacı, resim-iş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stillerinin nasıl bir dağılım gösterdiğini belirlemektir. Bu temel amaç doğrultusunda şu sorulara yanıt aranmıştır:

- Resim-İş öğretmenliğinde öğrenim gören, 1., 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin sınıf düzeylerine göre dağılımı nasıldır?
- Resim-İş öğretmenliğinde öğrenim gören öğrencilerin, öğrenme stillerinde cinsiyete bağlı anlamlı bir fark var mıdır?

Sınırlılıklar

Araştırmanın bulguları, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-İş Eğitimi Anabilim dalında 2005-2006 öğretim yılında, tüm sınıflarda öğrenim gören toplam 98 öğretmen adayından elde edilen verilerle sınırlıdır.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla, tarama modelinde yapılmış bir çalışmadır.

Örneklem

Bu çalışmada, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü; Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalının 2005-2006 eğitim öğretim döneminde öğrenim gören 1.,2.,3. ve 4.sınıf öğrencilerinden toplam 98 öğrenci seçkisiz olarak örnekleme alınmıştır.

Öğrencilerin sınıflara göre sayısal dağılımı şöyledir: *Birinci sınıf* 24 öğrenci (20 kız, 4 erkek). *İkinci sınıf*, 24 öğrenci (18 kız, 6 erkek). *Üçüncü sınıf*, 24 öğrenci (19 kız, 5 erkek). *Dördüncü sınıf*, 26 öğrenci (21 kız, 5 erkek). *Toplam*: 98 öğrenci, 78 kız (%79.6), 20 erkek (%20.4).

Verilerin Toplanması ve Analizi

Örnekleme alınan öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla Kolb'un (1985) öğrenme stilleri için geliştirdiği, Türkçeye çevrilerek güvenilirlik çalışmaları Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından yapılan öğrenme stili envanteri kullanılmıştır. Envanter 12 maddeden oluşmakta ve her bir maddede 4 öğrenme stilini sıralamalarını isteyen 4'er seçenek yer almaktadır.

Verilerin Analizi

Örnekleme alınan öğrencilere öğrenme stili envanteri uygulanarak ilgili veriler elde edilmiş ve Kolb (1985) tarafından belirtilen ÖSE normları dikkate alınarak öğrenme stilleri belirlenmeye çalışılmıştır. Her bir öğretmen adayının öğrenme stilleri belirlendikten sonra, betimsel ve kestirisel istatistiki yöntemler kullanılmıştır.

BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde, araştırmanın amaçlarına yönelik elde edilen bulgular tablo ve açıklamaları ile yer almaktadır.

Resim-iş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stillerinin genel dağılımı

Örnekleme alınan öğrencilere öğrenme stili envanterinin uygulanmasıyla elde edilen verilerin ÖSE normlarına göre değerlendirilmesi sonucunda, öğrencilerin öğrenme stillerine göre dağılımının frekans ve yüzdeleri Tablo 1’ de verilmiştir.

Tablo 1. Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin öğrenme stilleri

<i>Öğrenme Stilleri</i>	<i>f</i>	<i>%</i>
1. Tip (Değiştiren)	13	13,3
2. Tip (Özümseyen)	56	57,1
3. Tip (Ayrıştıran)	24	24,5
4. Tip (Yerleştiren)	5	5,1
Toplam	98	100,0

Örnekleme alınan öğrencilerin %13,3’ü 1. Tip (Değiştiren), %57,1’i 2. Tip (Özümseyen), %24,5’i 3. Tip (Ayrıştıran) ve %5,1’inin ise 4. Tip (Yerleştiren) öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 1, öğrenciler içerisinde en büyük grubun (%57,1) *Özümseyen* öğrenme stiline sahip olduğunu göstermektedir. Örnekleme alınan öğrencilerin 2. sırada *Ayrıştıran*, 3. sırada ise *Değiştiren* öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. 4 öğrenme stili arasından, *Yerleştiren* öğrenme stiline sahip öğrenciler, %5,1 (5) oranı ile en az sayıya sahiptir.

Resim-iş öğretmenliğinde öğrenim gören, 1., 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin sınıf düzeylerine göre dağılımı.

Bu bölümde öğrencilerin öğrenme stillerinin sınıf düzeyinde farklılaşp farklılaşmadığına ilişkin bulgular sunulmuş ve yorumlanmıştır. Tablo 2’de, 1. 2. 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin sınıf düzeylerine göre yüzde ve frekans dağılımları gösterilmiştir.

Tablo 2. Öğrenme Stillerinin Sınıf Düzeylerine Göre Dağılımı

Sınıflar	Öğrenme Stilleri								Toplam	
	Değiştiren		Özümseyen		Ayrıştıran		Yerleştiren		f	%
	f	%	f	%	f	%	f	%		
1. Sınıf	2	2,04	18	18,36	3	3,06	1	1,02	24	24,48
2. Sınıf	6	6,12	11	11,22	7	7,14	0	0	24	24,48
3. Sınıf	3	3,06	16	16,32	4	4,08	1	1,02	24	24,48
4. Sınıf	2	2,04	11	11,22	10	10,20	3	3,06	26	26,53
TOPLAM	13	13,26	56	57,14	24	24,48	5	5,10	98	100

Tablo 2’ye göre;

1. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin %2,04’ü Değiştiren, %18,36’ sı özümseyen, %3,06’sı ayrıştıran, %1,02’si yerleştiren öğrenme stiline sahiptir.

2. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin %6,12’si değiştiren, %11,22’si özümseyen, %7,14’ü ayrıştıran öğrenme stiline sahip iken hiçbir öğrencinin yerleştiren öğrenme stiline sahip olmadığı görülmektedir.

3. sınıf öğrencilerinin %3,06'ü değiştiren, %16,32'si özümseyen, %4,08'i ayrıştıran, %1,02'i yerleştiren öğrenme stiline sahiptir.

4. sınıf öğrencilerinin ise; %2,04'ü değiştiren, %11,22'si özümseyen, %10,20'si ayrıştıran, %3,06'sı yerleştiren öğrenme stiline sahiptir.

Öğrenme stillerine, sınıf düzeylerine göre bakıldığında; 1. sınıf öğrencilerinin %18,6 ile en çok *özümseyen* öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Bunu sırasıyla ayrıştıran, değiştiren ve yerleştiren öğrenme stilleri izlemektedir.

2. ve 3. sınıf öğrencilerinde de özümseyen öğrenme stiline sahip öğrencilerin diğerlerinden daha çok olduğu, bunu 1. sınıf öğrencilerinde olduğu gibi, sırasıyla ayrıştıran, değiştiren ve yerleştiren öğrenme stilleri takip etmektedir.

4. sınıf öğrencilerinde ise, öğrencilerin %11,22'si özümseyen öğrenme stiline sahipken, %10,20 öğrenci ayrıştıran öğrenme stiline sahiptir. 4. sınıf öğrencilerinde, aradaki fark çok küçük olsa da diğer sınıfların aksine üçüncü sırada yerleştiren, son sırada ise değiştiren öğrenme stili yer almaktadır.

Öğrencilerin, öğrenme stillerinin sınıf düzeylerine göre farklılıkları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı ise, Tablo 3' de gösterilmektedir.

Tablo 3. Öğretmen Adaylarının Sınıf Düzeyleri İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p.
Gruplar Arası	3,830	3	1,277	2,466	,067
Gruplar İçi	48,670	94	,518		
Toplam	52,500	97			

Analiz sonuçları, öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stillerinin, sınıf düzeylerine göre dağılımında anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir. $p>.067$

Resim-İş Öğretmenliği Öğrencilerinin Cinsiyetleri İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki

Tablo 4. Öğretmen Adaylarının Cinsiyetleri ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki

Cinsiyet	N	Aritmetik Ort.	sd	t	p
TIP Kız	78	2,2051			
Erkek	20	2,2500	96	-,242	,809

Tablo 4'de görüldüğü üzere, kız ve erkek öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark yoktur. $P>.809$

Kız ve erkek öğrencilerin öğrenme stillerinin yanı sıra, öğrenme biçimleri arasında bir fark olup olmadığına da bakılmış. Bulgular Tablo 5'de verilmiştir.

Tablo 5. Öğretmen Adaylarının Cinsiyetleri ile Öğrenme Biçimleri Arasındaki İlişki

Öğrenme Biçimleri	Cinsiyet	N	Aritmetik Ort.	SS	sd	t	p
SK	Kız	78	34,1410	5,96031	96	1,222	,225

	Erkek	20	32,0000	10,14111			
	Kız	78	23,0256	4,54122			
SY	Erkek	20	26,3500	7,74104	96	-2,489	,015
	Kız	78	31,0000	5,37188			
AY	Erkek	20	30,3500	6,58767	96	,460	,646
	Kız	78	31,5513	5,44786			
YG	Erkek	20	30,8500	7,02833	96	,483	,630

Resim-iş öğretmenliği öğrencilerinin cinsiyetleri ile öğrenme biçimleri (SK, SY, AY, YG) arasındaki ilişkiye bakıldığında, cinsiyet ile SK, AY ve YG boyutları arasında anlamlı bir fark görülememektedir. Buna karşın Somut Yaşantı (SY) boyutunda $P < .015$ düzeyinde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

SONUÇ

Bu çalışmada resim-iş öğretmenliğinde okumakta olan birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerine ($n=98$), Kolb Öğrenme Stili Envanteri uygulanmıştır. Çalışmada, öğrencilerin öğrenme stillerinin nasıl bir dağılım gösterdiği, sınıf düzeyine göre farklılık gösterip göstermediği ve cinsiyetler arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular, resim-iş öğretmenliğinde okuyan öğrencilerin yarıdan fazlasının (%57,14) özümseyen öğrenme stiline sahip olduklarını ortaya koymuştur.

Araştırma sonucu, resim-iş öğretmeni adaylarının daha çok özümseyen öğrenme stilini tercih ettiklerini ve sınıf düzeyinde ve cinsiyetler arasında bir farklılaşma olmadığını ortaya çıkarmıştır. Bu araştırmada elde edilen bulgular, yapılan benzer çalışma bulgularıyla da tutarlılık göstermektedir. Aşkar ve Akkoyunlu (1993), yapmış oldukları çalışmada, eğitim, öğretmenlik gibi meslek gruplarının özümseyen öğrenme stili içerisinde yer aldıklarını belirtirken, Kaf Hasırcı (2006), sınıf öğretmenliği öğrencilerinin baskın öğrenme stillerini belirlemek amacıyla yapmış olduğu çalışma sonucunda, öğrencilerin yarıya yakınının özümseyen öğrenme stiline olduğunu (%41) ifade etmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin alanının güzel sanatlar olması, sanatla ilgili meslek gruplarının daha sıklıkla yer aldığı değiştiren öğrenme stiline dahil olabileceklerini düşündürmekteyken, söz konusu öğrencilerin aynı zamanda birer öğretmen adayı olması ve gerek öğretmenlik meslek derslerinin yoğunluğu, gerekse mesleki motivasyonun öğrenme stiline rolünün olduğunu düşündürmektedir. Araştırmadan elde edilen bulgular, resim öğretmeni yetiştiren kurumlarda çalışan öğretim elemanlarının, söz konusu kurumlardaki derslerinde, öğrencilerin hangi öğrenme stiline sahip oldukları ve öğrencilerin öğrenme stiline uygun öğretim yöntem ve materyalleri geliştirmeleri için bir yol gösterici olabileceği düşünülmektedir. Öğretmen adaylarının kendi öğrenme stillerine uygun hazırlanacak ders tasarımları da daha kolay ve kalıcı öğrenmelerine, ayrıca olumlu tutumlar geliştirmesine de yardımcı olacaktır.

Amacı, resim-iş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stillerinin nasıl bir dağılım gösterdiğini belirlemek olan bu araştırmada, baskın öğrenme stillerinin sınıf düzeyine ve cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığı sorularına da yanıt aranmıştır. Bu amaç

doğrultusunda yapılan analiz sonucu, değiştiren, özümseyen ve ayrıştıran öğrenme stillerini tercih eden öğrencilerin sınıf düzeyine ve cinsiyete göre istatistikî olarak anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya çıkarmıştır.

KAYNAKLAR

- Aşkar, P. ve Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 87(17), 37-47.
- Demirkaya, H. (2003). *Coğrafya Öğretiminde 4Mat Öğretim Sisteminin Lise Coğrafya Derslerindeki Başarı ve Tutumlar Üzerine Etkisi*. Gazi Üni. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Demirkaya, H. (2004). Yaşantısal Öğrenme Kuramının Coğrafya Öğretimine Uygulanması. *SDÜ Burdur Eğitim Fakültesi Dergisi*. Haziran Yıl: 5, sayı: 7, 54-75.
- Dunn, R. ve Dunn, K. (1993). Teaching Secondary Students Through Their Individual Learning Styles Practical Approaches for Grades 7-12. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Ergür, D.O. (1998). *Hacettepe Üniversitesi Dört Yıllık Lisans Programındaki Öğrenci ve Öğretim Üyelerinin Öğrenme Stillerinin Karşılaştırılması*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Doktora Tezi).
- Felder, R.M. (1996). Matters of Style. *ASEE Prism*, 6(4), 18-23.
- Gregorc, A. F. (1979). Learning/Teaching Styles: Potent Forces Behind Them. *Educational Leadership*, 36(4), 324-244.
- Hawk, F.T. ve Shah, A.J.(2007). Using Learning Style Instruments to Enhance Student Learning. *Decision Sciences Journal of Innovative Education*. Volume 5 Number 1. January, 1-20.
- Jarc, D. J. (1999). Assessing the Benefits of Interactivity and the Influence of Learning Styles on the Effectiveness of Algorithm Animation Using Web-Based Data Structures Courseware. The Department of Electrical Engineering and Computer Science of The George Washington University. Doktora tezi.
- Kaf Hasırcı, Ö. (2006). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri : Çukurova Üniversitesi Örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama* 2006, 2 (1): 15-25. *Journal of Theory and Practice in Education* Makaleler/Articles ISSN: 1304-9496.
- Kaya, H. ve Akçin, E. (2002). Öğrenme Biçimleri / Stilleri Ve Hemşirelik Eğitimi. C. Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi. 6 (2).
- Keefe, J. W. (1982). Learning Style: An Overview in NASSP Student Learning Style: Diagnosing and Prescribing Programs. Reston, VA.: National Association of Secondary School Principals.
- Kılıç, E. ve Karadeniz, Ş. (2004). Cinsiyet ve Öğrenme Stilinin Gezinme Stratejisi ve Başarıya Etkisi. *GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 24, Sayı 3 (2004), 129-146.
- Kolb, D.A. (1985). Learning Style Inventory: Self Scoring Inventory and Interpretation Booklet, McBer and Company, Boston.

- Sağ, R. (n.d.). *Öğrenme Stilleri*. http://www.geocities.com/guguz_58/ogr1.htm adresinden 05.04.2007 tarihinde alınmıştır.
- Scales, A.Y. (2000). The Effect of Learning Style, Major, and Gender on Learning Computer-aided Drawing in an Introductory Engineering/Technical Graphics Course. Unpublished PhD thesis, North Carolina State University.
- Senemoğlu, N. (2000). *Gelişim Öğrenme ve Öğretim*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Sugarman, L. (1985). Kolb's Model Of Experiential Learning: Touchstone for Trainers, Students, Counselors and Clients. *Journal Of Counseling and Development*. December. Vol. 64, 264-268.